

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill
Félévre . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:

Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Munka keresők.

(N.) Üdvös intézményt alkotott a közel mult napokban a belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök. Rendelettel utasította a törvényhatóságokat, hogy hivatalos lapjaikban állandó külön rovatot nyissanak a munkát keresők számára, kiknek neve, foglalkozása annak megemlékezésével, hogy munkát keresnek, díjtalanul közlendő.

Szociális szempontból kiváló fontossága van ez új intézménynek. Állandó organumot nyertek benne az összes szociális mozgalmak okozói, a munkanélküliek, organumot, mely összekötő hidul fog szolgálni a munkaadók és munkások érintkezésében. A munkaadók tudni fogják, hol keressenek és találnak munkásokat, a munkások pedig megszabadulnak a helyközvetítők uzsorakarmai közül.

A társadalmunkat fenyegető szociálistizmus forrása nem csupán abban lelhető fel, hogy kevés a foka, a munkások számához arányítva kevés az alkalom a munkára és így a kenyér hiánya, az inség a legbárányabb ke-

délyben is társadalom felforgató eszmék, indulatok csiráit kényszeríti kihajtani. Mi még tulnyomólag földművelő állam vagyunk, iparunk csak alig hogy kilépett bölcső korából. És ezzel együtt jár, hogy a polgárság még nem özönli el az iparos pályákat. A földművelő paraszt vajmi ritkán nevel mesteremberi pláne gyári munkást a fiából akár hányval áldozta is meg az Isten. Inkább mezei munkával foglalkozó napszámos lesz a földműves fiaiból, hogy sem iparhoz adja tanulónak. Különösen pedig, ha vagyonosabb a paraszt. Hosszu évszázadok leforgása alatt hatalmas konzervativizmussá fejlődött ki a magyar paraszt lelkében a földnek szeretete. Oly erős ez a szeretet, hogy ha nem művelheti a sajátját, inkább feles módon, vagy napszámosként olcsó bérért a máséban munkálkodik, hogy sem felcserélje a kaszát a kalapáccsal. Szóval aránylag még elég kevesen készülnek iparosoknak, nem hogy tul zsufoltságot tapasztalhatnánk az iparos pályákon.

Ebből következik, hogy a mi munkás proletáriatusunknak egyéb okai vannak ezentul. Ez az ok főleg abban

rejlik, — vagy ma már, csak rejlett, — hogy hiányzott az alkalom, a lehetőség, hogy a munkaadó és munkát kereső egymásra találjanak. És így a munkás közvetítők kényének voltak kitéve, akiknek szemei előtt kevésbé a munkások érdeke, mint inkább a saját anyagi érdekeik lebegtek. Hogy kap-e alkalmazást a munkás, az közömbös, körülmény a közvetítőre, Fő, hogy mennél gyakrabban és hosszabb időre kényszerüljön a munkás az ő eltartásáról aminek következménye, aztán, hogy a munkás kénytelen a munka időben megtakarított pénzeit, értékeit — a közvetítő uzsora hasznára kiadni.

Az új rendelettel e bajok észszerű orvoslatot nyertek. A munkaadó és munkát kereső egy formán bizalommal fordulhatnak a közös laphoz, mely szükségleteiket minden időben és irányban kielégíti.

Sőt még egy fontos szempont nyilatkozik meg az új intézményben. A közös munkás nyilvántartó nem egyszerűen egy magánlap ellenőrizetlen és gyakran megbízhatlan hirdetési rovata, melyre csak akkor gondol egy-

Válság után.

I.

Mikor egy ködös novemberi délelőtt beleült az ódivatu családi eszéába, melyen a négy deresszürke paripa kiröpítette a szülőházból, könyezve vált meg a leánykori ábrándok meleg fészketől. Könyein keresztül gyerekes félelemmel pillantott a mellette ülő boldogan mosolygó fekete ur sovány arczára, kit mátol fogva férjének nevezett. Gyerekesével szinte kísértetbejött, — fehér karsu ujjai idegesen megrándultak, hogy kikaparják a rá ocsmányul pislogó sakál szemeket. Távolról egy kedves halvány fő, mintha biztatólag integetett volna!

Egy döczenőnél a sovány ur könyöke karjához ütődött. Delejes folyam szaladt keresztül testén; mint nem rég, mikor annak a távoli halvány főnek szeméibe tekintett. Csakhogy most hideg borzongás érzett, attól pedig pirosra gyuladt ki arca.

Az a halvány fő még gyakran kísértette ébren — álmában. Elkísérte hosszú tiz éven át.

Illatos nyári estéken a parkra nyíló

erkélyen üldögélve, ha egy távoli tilinkó elhaló hangját feléje hozta a szellő rendesen megjelent szomorúan szemrehányón mint mindig.

Mintha kérte volna:

— Meddig vársz még? Siess, rövid az ifjuság!

— Balga! Hát dobd el azt a hitvány jelvényt!

Az asszony, mint a tetten kapott gyermek ijedten pillantott az ujján bágyadtan fénylő gyűrűre s gépiesen mormolta: „várni”

Várni, várni, ez volt a refren nap-nap után, év-év után.

Pedig naponta türelmetlenebbül leste mikor szakad el már e gyűlölt kötelék.

Ugy kívánta hallani a hosszú fekete fátjol lobogását, amint kalapjáról lelógva lóbálja a szél.

És tudott várni 10 hosszú évig anélkül hogy arca sokat vesztett volna leánykori üdeségéből. Sőt vállalai teltebbek lettek s szeméibe lassan valami epedő, sóvárgó, vágy vette be magát.

A tizedik év tavaszán orgona virág nyílaskor a sovány fekete ur ágyba dőlt.

Akkor ő parányi névjegyére örömtől reszkető kezekkel e sorokat írta „győzelem”. És elküldte Bükki Sándornak.

Maga pedig leült a beteg ágyához s éjjel nappal ott időzött mellette. Sokért nem engedte volna át senkinek ez élvezetet. Kéjjel szemlélte, miként aluszik el lassan az élet, mint a méces, melynek fogytán van olaja.

Kivül a természet a hosszú álom után, most kezdte kibontogatni himes szárnyait. Az ablakra hajló platánfa sűrűjében egy szerelmes fülemile csicsereggett fészken ülő társának lágy fülbeaszó hangon. Minden örült az ébredésnek, ujjászületésnek; csak ő leste türelmetlenül, mikor fogy el ez a kevéske olaj is.

II.

Egy meleg délután egy szokatlanul hosszú köhögés-roham után fáradtan dőlt vissza párnáira a beteg s halk hangon beszélni kezdett.

— Ilona, eressze le a redőnyt, bántja szememet a nap. Azután jöjjön közelebb hozzám és hallgasson meg.

Az asszony alig tudta magába fojtani

formán a munkaadó és munkát kereső, ha egyéb kilátásai csütörtököt mondtak, ha már minden lehető segédeszközt kimerítettek: hanem közhatósági organum. Így legalább forma szerint — a hivatalos lap munkás rovatában megjelenő ajánlatok megbízhatóságát közhatósági tekintély szankezionálja. A közhatóság ajánlja fel szolgálatát a munkások privát ügyében, és arra vezeti őket, hogy kereseti dolgukban közhatóságnál keressenek orvoslást.

Régen elkelt volna már ez az új intézmény és valószínű, hogy számos szociális bajnok elejét vette volna, vagy legalább mérsékelte volna kifejlődését.

Ez az üdvös hatás a jövőben be is fog következni.

H I R E K.

— **Személyi hír.** *Tallán* Gyula Somogyvármegye főispánja már 2 hét óta Karlsbad fürdőben tartózkodik, szabadságáról folyó hó 12-én érkezik vissza Kaposvárra.

— **A város kölcsöne ügyében,** a képviselő testület megbízásából járt fön a napokban Budapesten a kereskedmi banknál *Vargha* Sándor városi jegyző. — Kinek nagy segítségére volt a banknál *Olay* Lajos kerületünk orsz. gyűlési képviselője, *Olay*nak közbenjárásával sikerült a kölcsön után járó kamatot lejjebb szállítani, amiből ismét szép haszna van a városnak. És így előnyös feltételek mellett lett a kölcsön ügy lebonyolítva, miért is kell hogy ezuton is elismerésünket fejezzük ki, a buzgó képviselőnknek.

titkos örömét. Arczára borította a zsebkenőjét. Valami úgy csiklandozta torkát. Zokogáshoz és kacagáshoz egyiránt hasonló hang tört ki ajkán.

A beteg elutasítólag legyintett kezével. — Asszonyom hagyja e komédiát. Eleget komédiázott 10 évig. Balgaság! Azt hitte ön, hogy engem csal? Mondom ön magát ámitotta. Asszonyom, az ön élete egy hazugság.

A nő bámulatában elejtette zsebkenőjét s az az ágyra hullott. A beteg felemelte s visszanyújtotta neki.

— Lássá, most is hazudta a sirást. Elárta a kendő. Ime könyétől egész száraz. De hagyjuk ezt, takarékoskodni kell erőmmel mert meg vannak számlálva perczeim.

— Kegyed már akkor hazudott, mikor az oltár előtt elrebegette az igent.

— Akkor nem szeretett, de most gyűlöl.

— Volt pillanat, mikor arra gondolt, mily kellemes volna, ha egy reggelen halva feküdném ágyamban. És én tudtam azt. Ilyen gondolatok forrtak abban a redőtlen márvány homlokban, mely egy szende madonna arcot díszített. Hahaha . . .

A beteg arca göresös kacagástól vo-

— **Urnapija.** A kath. egyház egyik legnagyobb ünnepe az Urnap, melyet e hó 6-án csütörtökön ünnepeltek a hívők. — A plébánia templomban ünnepélyes szent mise volt melyet *Kopári* Gyula pleb. helyettes mondott. Majd utánna az oltáriszentséget mennyezet, alatt körmenet kíséretében kivita templomból, e közben a négy oltárnál végezve az előirt inákat. Az első oltár a Salamon gyógytárnál a 2-ik Weichart-féle háznál és a 3-ik Farkas Jánosnál volt felállítva, míg a 4-ik a Ferencziek templomában volt. Az oltárok mindenütt igen szépen voltak feldíszítve és virágokkal ékesítve. A körmenetben igen sokan vettek részt. A kath. legényegylet tesületileg, az önk. tűzoltóság a rendőrség teljes díszben, és az egyik oltártól a másikig menet pedig a tűzoltó zenekar adta a zenét.

— **A vezérkar nálunk.** A vezérkari tisztek e hó 6 helyett 7-én pénteken délután érkeztek városunkba, honnét másnap reggel utaztak el Kaposvárra.

— **Nyári multság.** A „szigetvári kath. legényegylet“ 1901. június hó 9-én, ma vasárnap a „vasuti vendéglőben“ házalapja gyarapítására varázs előadással, énekkel és szavattal egybekötött Tánca mulatást rendez. Belépő-díj: 1 K, pártoló-tagoknak 60 f rendes tagoknak 40 fillér. Kezdeté este 8 órakor.

Műsor. Jelige. Előadja az egyleti énekkar. *Kölcsény Hymnus.* Éneklí az énekkar. *Varázs-mutatványok.* a) Szelleme konyhája b) Vasgyuró vagy a delejes óra. *Nem vagyok féltékeny.* Monolog. Szavalja *Czigelédi A. k. a. V. m.* a) A delejesség hatása és a láthatatlan pénz. b) Varázs gyűrű. *A tolvaj.* Monolog. Szavalja *Vigmann Pál. V. m.* a) Arab gyors festészet. b) A hölgyek kedveltje. *Talpra magyar.* Előadja az egyleti énekkar. Az énekkart igazgatja tisz. *Palkó* József. A varázs-mutatványokat rendezí *Szücs* Pál.

Mind Ezek után vig táncz reggelig!

naglott. Az asszony izgatottan kiabált közbe.

— Nem igaz rágalom.

— Bizony-bizony barátnőm jobban kellett volna ügyelnünk naplónkra, ha ily veszélyes titkaink voltak. Higgye meg a szobaleány is olvasta.

— Nos, miért nem ismétli, hogy hazugság?

Az asszony erre nem volt elkészülve. Az ijedségtől földreszegzeten állott helyén s utálatl nézett a beteg szegletes arczára mely a soványságtól erősen kimagasló orrával, a kárörömtől rángatózó ajkaival ördögies volt.

— Szörnyeteg.

— Ah, szép, szép hogy ily őszinte lett végre. De nem szívelhetem a közbeszólásokat. Zavarja gondolataimat.

— Valamikor régen elhatároztam hogy csak azt veszem nőül, akit megszeretek. És nőül vettem önt. Kegyed családja szegényebb volt a templom egerénél s kapva kapott az alkalom, a gazdag vön; én pedig boldogan öleltem keblömre a csinos vidám gyermekleányt. Az ön szava szóba sem jött. „Mit tudja az a gyermek mi a szerelem?—mondák szülei „én fogom megtanítani szeretni“

— **Viharágyu bemutatása.** Szigetvárott f. é. június hó 5-én d. u. 3 órakor a pécsi sorompó közelében a legelőn szép számú közönség és szőlősgazda jelenlétében mutatta be a budapesti *Emmerling* czég képviselője *Mérey*, a czég által előállított viharágyut a működés és bemutatása előtt értelmes magyarázattal ismertette annak czélját és hasznosságát. A megjelent érdekelt közönség általában kedvezően nyilatkozott a találmányról.

— **Csertő állomás megnyitása.** A m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a kereskedelemügyi miniszter rendeletéből a szigetvár—kaposvári h. é. vasut vonalán Szigetvár és Mozsgó-Szulimán állomások között fekvő Csertő megálló rakodóhely, mely eddig zárva tartatott, a személy és podgyászforgalomra megnyitattott.

— **Fedet peront kapunk az állomásra.** Mint értesülünk *Ludvigh* a m. kir. államvasutak elnök igazgatója már értesítette és felhívta a Pécs-baresi vasút igazgatóságát, hogy Szigetvár állomáson mielőbb fedett peron létesítsen. Amint halljuk a peron építését a közelben már megkezdik. Az állomás kibővítése után, erre már csakugyan nagy szükség volt. A főérdem ez ügyben *Olay* Lajos orsz. gyűlési képviselője. — Ugyancsak arról is értesültünk hogy a jegyváltási pénztár előtt vas korlátot fognak készíteni. Ez is igen helyes dolog. Legalább vége lesz az amugy is nagy tolongásnak, és mindenki rendben és sorban válthatja meg nyugodtan a jegyét legalább ezentul nem ütik oldalba s nem lökik el a cassától, mielőtt jegyét megválthatná az ember. — Könnyebb lesz a jegykiadás a hivatalnoknak is de a közönségnek is jobb lesz.

— **Tüzeset.** Mint kaposvári levelezőnk írja: Kötse községben folyó évi május 21-én tüzeset volt, mely alkalommal 2 istálló, fél-szr és egyéb gazdasági eszközök mintegy 4000 korona értékben elégett. A kár megtérül, mert az épületek biztosítva voltak.

— gondoltam én. Ők is, én is csalódtunk.

— És ez a gyermekleány volt bűnöm.

— Miata tagadott ki bátyám örökéből, sőt halálos ágyához is tiltva volt menem; miatta fordult el tőlem a világ, megszokot légköröm, mint valami belpoklostól. De mit gondoltam én a világgal, mikor ő volt világom, keblén vélttem fellelni békességemet nyugalmamat.

— Mondhatom eleget lakoltam érte.

— Eleinte vadul ragaszkodtam szépen ki-gondolt álmaimhoz; csaknem sirtam kétségbeesésemben, mint a gyermek, kinek megmutatják a fényes csillagokat, de ez hiába ágaskodik utánuk, nem éri el őket. De lelkem lassan elfásult a hasztalan sóvárgásban s a boszu kezdett benne kicsírázni.

— Most érzem csak, mily izgató kellemes a boszu. Felolvad benne a lélek, mint a szerelmi kéjben.

— Asszonyom! Megmérgezte a lelkemet és tönkre fogom tenni az ön testét.

Az asszony menekülést keresve hátrált az ágytól. Ugy tetszet neki, mintha e váz reáakarná magát vetni s száraz, göresös ujjait torkába mélesztetni.

(Folytatás követ.)

— **Tíz éves találkozó.** Az emberi élet szűk határai közt nagy idő 10 év, különösen a legszebb, a legnagyobb kor az a 10 esztendő, mikor az ifju férfiúvá fejlődik. Ezelőtt 10 évvel mint reményteljes ifjak, ma mint gondolkodó férfiak találkoztak e hó 5-én Pécsen az 1901. évben a főgimnasiumban érettségét tett ifjak, összesen 34-en voltak. De a szép számot megdézsmálta a korai halál zord keze, az ifjak közül 3 meghalt. A találkozón 18-an jelentek meg. A többiek levélben mentették ki elmaradásukat. Megjelent: Angyal Pál dr. jogtanár (Pécs), Áronffy Ferencz segédlelkész (Bakócsa), Bödy Károly vikárius (Pécsvárad), Buday László dr., min. segédtitkár (Budapest), Dobrozenszky Henrik tábori lelkész (Budapest), Heindl Vilmos segédlelkész (Gödre), Heintzl Rezső postatiszt (Bród), Girardi Rezső szolgabíró (Bia), Kenedi Nándor csendőrhadnagy (Sárbogárd), Komócsy István hitoktató (Pécs), Klausz Endre táblai tanácsjegyző, aljegyző (Pécs), Pávik József árvaszéki ülnök (Békés-Csaba), Reberics Imre járásbírósi albiró (Tolna-Tamási), Schulez Ferencz rendőrkapitány (Pécs), Szepessy Kálmán községi II. jegyző (Bonyhád), Szommer Béla járásbírósi aljegyző (Pécs), Tabak Lajos pénzügyi fogalmazó (Pécs), Waldinger István theol. tanár (Pécs). — Délelőtt fél 10 órakor a hálaadó istentiszteletet a volt osztályfőnök, Buzásy Ábel, az elhalt osztálytársak felett pedig a gyász-istentiszteletet Heindl Vilmos czelebrálta. A mise alatt az osztálytársak egynehánya énekelt, köztük Girardi Rezső ismert szép baritonjával Ekhard Antal „Ave Mária”-ját énekelte. Mise után elhalt igazgatójuk: Inezedy Dénes, valamint Pintér Jenő dr. és Stuerer Jakab sirjánál rótták le koszorújokkal a kegyelet adóját. Majd a Bedő-féle „Szeccsessió”-étkezésben találkoztak az ebédnél a régi osztálytársak, a honnét az Abbáziába kocsiztak, ahol kedélyes beszélgetés közt töltötték el az időt. Az ebéden megjelentek Buzásy Ábel és Zalay Mihály főgimn. tanárok, kik a délutánt is együtt töltötték el volt növendékeikkel. — Érdekesnek tartottuk a fenti hír közlését, miután tudjuk, hogy sokan vannak lapunk olvasói közt, valamint a vidéken, kik osztálytársai voltak az illetőknek, s ennél fogva örömmel halának hírt a régi iskola társairól.

— **A Zrínyi szoborra** újabb a következő adományok folytak be: Esztergom várostól 50 K Szatmár-németi 20 K Győr 25 K és Sopron 50 K.

— **A görög keleti templomszentelés.** Mint lapunk mult számában jeleztük, e hó 10-én d. e. 10 órakor ment végbe az újonnan restaurált templom felszentelése melyet Niesovics Vazul egyházi gondnok egészen kijavított, sok alakítást téve és díszesen ki is festette, úgy hogy most már nem oly rideg, hanem kellemes benyomást gyakorol a szemlélőre. Az egyházi szertartást és szentelést Bolyarics Szvetozár Bátorczek, Bosnyák Izidor Magyarbolyi plébánosok végezték. A templom zsufolóság megtelt. A vidékiek közül pedig ott látuk Duka műszaki tanácsost Pécs, Makszimovi's Pécs, Gimnazium és real iskolai tanulókat Pécsről, Lázits Bogdása. Az ünnepélyes ceremonia után pedig a papokat valamint a többi meghívottakat Niesovics Vazul látta vendégül házában.

— **Bokréta ünnepély.** Márczius 28-án helyezték el a szigetvári polgári iskola első tégláját és alig 2 hónap mulva e hó 5-én már megtartották a bokréta ünnepet. A falak már addig a magasságig készek, ahol a tetőzet következik. Igazán modern gyorsasággal, szinte gombamódra nőttek a falak. Ezután már optimizmus nélkül is könnyű elhinni, hogy az épület a szerződéses időre befejezett lesz. Az ünnepély szerdán este fél 7 órakor a munka befejezése stán folyt le. Az összes munkások a fel lobogóztott épület legmagasabb részén gyülekeztek. Aztán előlépett M a u h a r t kőműves, ki a munkások nevében rövid, de szép beszédet mondott, melyben éltette mindazokat, kik a mű létrehozásán fáradoztak. Az ég áldását kérte az épületre, éltette Szigetvár összes polgárait, beszéde után a kezében lévő poharat fenéig kiürítve a magasból ledobta. Az ünnepély után a munkások az épület udvarán gyülekeztek, hol a város által fizetett áldomást jó kedvvel elfogyasztották.

— **Selymet lopott a boltban,** de nem a kisasszony Sopronban, se nem krinolinba, mint azt egy régi nóta mondja, hanem f. évi ápr. 20-án Kálmáncsán Fuchs M. D. kereskedőtől egy odaváló jómódu polgár felesége mintegy 600 korona ára selyem ruha kelmét lopott. Történt, hogy a mult héten több ügyek nyomozása végett megjelentek ott a csendőrök, kiknek ez alkalommal sikerült ezen lopást is megtudni. A lopott kelme egy részét otthon adta el, a tolvaj amit a csendőrök, már mindkét helyen szétvagdalva szoknyáknak és ruháknak felszabva félig kész állapotban meg is találtak. A megtalált ruhákat a csendőrök elkobozták és átszolgáltatták a község előjáróságának. — Ugyancsak ezen tettes 8—10 nappal ezelőtt 10 drb. tyukot lopott, egy kálmáncsai polgártársától, melyből nyolezat a szigetvári heti vásáron el is adott, kettőt azonban még megtaláltak nála. Midőn a gyanu reá irányult, — azzal védekezett, hogy vándor cigányok hagyták el nála a tyukokat. — A cigányokkal szembesítették, s ekkor kitünt, hogy állításából egy szó sem igaz. Valóban sajnos s elszomorító eset, ha már egy községben egyik polgártárs is a másikat meglopja fosztogatja. — hát hova jutunk akkor? Reméljük, hogy a bíróság példa adásul ez esetben szigorúan fog eljárni.

— **Orvosok kongresszusa.** Az országos orvos-szövetség vasárnap délelőtt rendkívüli kongresszust tartott avégből, hogy állást foglaljon az ez év január elsején életbeléptetett gazdasági pénztári törvénytervezet 111. §-a ellen. A kongresszust, amely a Royal szálloda egyik termében folyt le, Kéthy Károly egyetemi tanár, a szövetség elnöke nyitotta meg. Száz tag kérte a rendkívüli kongresszus megtartását, s így ő kénytelen volt a kívánságnak eleget tenni, bár az elnökség a kongresszus megtartását szükségesnek nem tartotta. A kongresszus több felszólalás után elhatározta, hogy a rendelet ellen felír a miniszterhez, a szeptemberben tartandó kongresszuson azonban az egész 1874: XVI egészségügyi törvény revideálását fogja kérni.

— **A közigazgatási tisztviselők fizetés emeléséről.** Mint lapunk mult számában már közöltük, hogy a belügyminiszterium a tiszt

segéd-kezelő és szolgaszemélyzet részére 17801 korona dotációt engedélyezett ezen ügynek tárgyalására Somogyvármegye törvényhatóságának bizottsága folyó hó 12-én Kaposvárott a megyeház nagytermében rendkívüli közgyűlést hívott egybe Tallán Gyula főispán elnökle alatt. — Ezen összeg mikénti felosztására nézve a kebelbeli számvevőség egy kimutatás készítésével bizatott meg és mint eddig hallatszik abból a szolgák lakbére és a hivatalnokok törzs fizetése lesz emelve a fizetés százaléka arányban.

— **Halálozás.** Fenyőssy Ödön a barcsi járás szolgabírája f. hó 4-én éjjel fél 12 órakor hosszas szenvedések után elhunyt. A megboldogult már 31 év óta lankadtalan szorgalommal szolgálta a vármegyét. Hosszu időn át volt a szigetvári járás főszolgabírája is, Fenyőssy szigorú ember és pontos hivatalnok volt. Szolgabírói működése alatt ropant sokat dolgozott. Éjjeleken át láttuk őt az íróasztala mellett. — A folytonos munka mely eltompítja az idegeket, tette őt olyan emberré, hogy került a társaságot. Sokan félték tőle, de a ki megismerte, az megszerette őt. A barcsiak fájó szível állották körül ravatalát, s díszes temetést rendeztek az elhunynak. A középületeken gyászlobogók loptak. A községek koszorúkkal halmozták el a ravatalt. A temetést Huber Gyula plébános végezte. A sirnál pedig dr. Piszár Antal ügyvéd mondott beszédet Barcs község polgárai nevében. A „Barcs és Vidéke” című helyi lap pedig rendkívüli kiadásban méltatta az elhunyt érdemeit. A temetésen megjelent Maar Gyula alispán a környéki intelligencia a szolgabírák Fenyőssy barátai és tisztelői a jegyzői kar, s egész Barcs közönsége. — Szigetvárról is számosan mentek el a temetésre, hogy a boldogultnak végtisztességén a kegyelet adóját lerójják. A család a következő gyászjelentést adta ki az elhunyról:

Özv. Fenyőssy Ödönné szül. felső-őri Hegedüs Adel a saját s gyermekei, ezek hozzártatózói valamint az összes rokonság nevében mélyen szomorodott szívvvel jelenti a felejthetetlen drága jó férj, atya és testvérnek Fenyőssy Ödönnek Somogy vármegye, barcsi járás főszolgabírája, és törvényhatósági tagjának folyó 1901. évi június hó 4-én esti 11 és fél órakor életének 54-ik és boldog házasságának 31-ik évében hosszas szenvedés és a halotti szentségek ajtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 6. d. u. 4 órakor fognak a gyászházban beszenteltetni és innét a barcsi közsirkertben örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig f. hó 7-én reggel 8 órakor fog a barcsi román kath templomban a Mindenhatónak bemutatni. Mely végtiszteltetére az elhunynak rokonai és ismerősei tisztelettel meghívotnak. Barcs 2, 1901. évi június hó 4-én. Áldás és béke hamvaira: Fenyőssy Margit férj Choma Ödönné, Fenyőssy Zoltán, Fenyőssy Ilonka gyermekei. özv. Fenyőssy Józsefné, édes anyja. Choma Ödön veje. Choma Ódicza Choma Béluska unokái. Fenyőssy Irma, Fenyőssy Etti férj. Nemeskey Lajosné, Fenyőssy Ida- Fenyőssy Janka testvérei. Nemeskey Lajos sógóra.

— **Nagyhadgyakorlatok.** Ő Felsége szeptember hó 10-én érkezik az udvari vonattal Villány állomására, honnan Ferencz Ferdinánd trónörökösrel a Majláth grófok doljimihojáczi kastélyába hajtát itt lesz ugyanis két napig a legfelső hadiszállás. G ö r e s ö n y b e n a Benyofszky-féle kastélyban ő Felsége öt napig lesz, ugyan az idő alatt Ferencz Ferdinánd ő fensége Brázay Kálmán pellérdi kastélyában lesz. A nagyhadgyakorlatokra a a Korneuburgi vasuti és távirda ezred is Pécsre lesz rendelve, hogy a katonáknak vonaton való szállításánál segítkezzenek a máv. alkalmazottainak,

— **Egy hírhedt volt orsz. gyűlési képviselőt köröznék.** A szegedi kir. törvényszék 7358/1901. sz. alatti körözüvénye folytán család bukás bü tette és más büntettek miatt Sima Ferencz, szentesi illetőségű ismeretlen tartózkodásu egyént országszerte körözik. Személyleírása a következő: nagykorúsi születésű 47 éves ev. ref. nős, lapszerkesztő, nyulánk termetű, derék testalkatu; arca hosszas, arcszíne vörös, haja fekete, homloka magas, szemei kék, szemöldöke fekete, orra és szája rendes, fogai épek, bajusza fekete, szakála fekete, álla rendes nyelvismereite magyar, német. — A fenti hatóság feltalálás esetén kéri Simát a leghözelebbi kir. ügyészséghez kísértetni. — Sima esetéből is látszik az, hogy: Fortuna istenasszony játszva fel emel — és mosolygva vett le.

— **Táncvigalmat megnyitó dictió.** Azt hisszük nem lesz érdektelen, ha itt közöljük Jávorv Nándor viszlói ev. ref. lelkész által a viszlói ifjuságnak a közelmúltban megtartott multságán elmondott szép dictióját, — amely így hangzik:

Tisztelt közönség, kedves ifjuság!

Táncolni nem szeretek, mértéken túl inni nem szoktam, mégis örömmel veszek részt a viszlói ifjuság multságáiban mindenkor.

Mi ennek az oka? . . .

Az a szép egytetérés és dicséretes komolyság, mely a mi ifjuságunkivigalmait jellemzi.

Több ízben tartottunk már multságot, de tudtommal még csak szóváltás sem zavarta meg egyikét sem; . . . ez az oka annak, hogy mi idősebbek is szívesen időzünk az ifjuság körében.

Ujabbon csuszott ugyan közénk olyan valami, a mi két utra terelhetne bennünket, ha a hiúságnál nagyobb nem lenne bennünk az önuralom, ha az idegen szokások utánzásánál többre nem becsülnők nemzeti szokásainkat.

Az a valami, a mi önuralom hiányában szakadással fenyegetne, az idegen táncz behozatala.

Csak előbb említém, hogy táncolni nem szoktam és mégis, ha választanom kellene én minden idegen táncz felett a magyar táncznak adom az elsőseget.

Megmondom miért? . . .

Azért mert az idegen táncznak idegen a nyelve, idegen a zenéje, és ha idegen nyelvet, idegen zenét használunk multságainkban: észrevétlenül idegenné válik érzelmünk is.

Pedig a milyen tüzes a magyar bor, a milyen édes a magyar menyecske csókja,

olyan tüzes, olyan édes a magyar zene, a magyar táncz is! . . .

Nyelvében és szokásaiban él a nemzet; azaz addig van a művelt nemzetek nagy családjában létjogosultságunk, míg nyelvünket és szokásainkat kegyeletesen ápoljuk.

Nem azt akarom ezzel mondani, hogy hidegen hátat fordítsunk mindennek a mi nem magyar, nem hiszen ha ezt mondanám, az emberi nem fejlődésének állanék utjába, . . . idegenektől is lehet jót és szépet tanulunk, . . . hanem csak azt akarom mondani, hogy páratlanul álló nemzeti szokásainkat ne cseréljük fel semmiféle idegennel! . . .

A nemzeti jelleg olyan, mint a pillangó szárnyán a zománcz, mint a virág kelyhében a himpor, lemosni, ledörögni lehet, de ha lemosod, ha ledörögöl, úgy a pillangónak, mint a virágnak halálát okozod vele! . . .

Végeredményül azt akarom elmesélni, hogy az idegen tánczot ne azért szivleljük meg, hogy a magunkét kiküszöböljük vele, hanem szivleljük meg azért, hogy meggyőződjünk róla, miszerint valamint a magyar barátságunk és vendégszeretetünk úgy a magyar zenének és táncznak nincs párja a világon! Éljen a magyar!

* * *

A fenti beszédből látszik, hogy-e derék ev. rev. lelkész mennyire együtt érez hiveivel, — népével, s mennyire osztozik velük, örömben és bánatban, mennyire iparkodik terjeszteni a hazafiságot a magyarságot. Üdvözöljük érte.

NYILT-TÉR.

T

Korompay Antal urnak
vasuti pálya felügyelő

Szigetvár.

Folyó hó 2-áról kelt és a „Délsomogy“ szerkesztőségéhez intézett levelére a következőkben van szerencsénk válaszolni. Irja ön, hogy lapunk múlt számában megjelent. A goromba Pokrócz Ádám című cikkünk, minden önézetes vasutas méltó felháborodását vonja maga után. Mivel ugy felelőség terhes szolgálatuk, nem különben társadalmi állásuk méltó elismerésül írja, hogy a m a g a s országgyűlés követve nyilatkozatát bírják. A magyar vasutak altisztjei az összes vasutak hasonrangu alkalmazottainak legintelligensbb részét képezik. Tehát az ön szerény nézete szerint, ez elégok arra, hogy mi az önnök tekintélyét a közönséggel szemben meg óvjuk lábbal ne tapossuk.

Erre nézve ezt mondjuk: A Pokrócz Ádám címet nem mi találtuk fel. — Távol állott tőlünk minden olyan sértés, melyért az összes vasutasok felháborodhattak volna. Cikkünkben ott van, hogy tisztelet a kivételnek. Tehát aki meg van róla győződve, hogy a fenti cím ő reá nem vonatkozhat, az sértve sem érezheti magát. Erre van egy jó magyar közmondásunk is. „Kinek nem inge ne vegye magára.“ — Mi nem tartjuk komoly dolognak azt, ha valaki azért haragszik, mert őt nem bántják. — Így van ez esetben önnel is tisztelt Korompay ur.

Mert éppen Ön nem érezheti magát semmi esetre sem sértve, mert önnel semmiféle gorombasági esete nem lehet. Mert önnel olyan szolgálat van mint (pálya felügyelőnek) ki a közönséggel nem érintkezik soha. — Tehát még alkalma sincs rá.

És ön mégis a máv, altiszt kar nevében irt nekünk. A máv. altiszt kar sok emberből áll, mi a máv. altiszteket nem sértettük, és szerfelet csodálkozunk azon, hogy őt mégis megbízták meghatalmazták, hogy nekünk írjon?

Mi a jelen esetben csak a kalauzról szoltunk, és olyanokról, kik esetleg a fenti címzést meg érdemlik. (Azt hisszük, hogy elfogja ön is ismerni, hogy talán vannak olyanok). Több esetet is hozhatnánk fel, de nem akarunk casus bellit csinálni a dologból.

Miért nem vártuk be az illetékes fórum igazság szolgáltatását? Kérde ön: Mi t. Korompay ur hirt közlünk a lapban, és nem várhatjuk be azt míg a járásbíró az ítéletet a peres feleknek meghozza s a végzést a markukba nyomja. — Addig nem várhatjuk mi az olvasó közönséget. Ön erre azt mondja t. Korompay ur, hogy mi egyoldalulag az utas bémondása után irtunk. Igaz, de az az ember többek jelenlétében beszélt el ezt, hogy kételkedni, minthogy tanuk nem voltak okunk nem volt rá. — A „Pécsi Figyelőből“ pedig mi viszont a kalauz egyoldalul bémondása után olvastuk az esetet a hír rovatban. „A verekedő utas“ cím alatt. Már most hogy kinek van igaza azt az Isten tudja.

Mi nem is ítéletet mondtunk itt csak kritikát gyakoroltunk.

Végül pedig ön gunyolódik Korompay ur. Hígyje el, hogy mi is tudnánk viccelni, de ebben a czudar melegben nem tesszük meg. Tehát csak tessék majd annak idején azokban a nagyon elterjedt lapokban az elégtételt amit nyerne közzé tenni, annak mi örülünk legjobban, mert mi részünkről ezuttal ez ügyet befejezetnek nyilvánítjuk.

Kelt Szigetvár, 1901. jun. 9.

A Délsomogy szerkesztősége

Bárvárh Gyula

felelős szerkesztő.

Gabona-piacz.

Arak a legujabb jelzés szerint 50 kgrm-ként értendők.

— Szigetvár, 1901 június 7 pénteken —

Buza	—	K.	7. 20	7. 30
Rozs	—	„	6. 80	6. 90
Árpa	—	„	—	—
Zab	—	„	7. —	7. 50
Tengeri	—	„	5. 60	5. 80
Bükköny	—	„	—	—
Hajdina	—	„	7. —	7. 50

Névy Zoltán dr.
főszerkesztő.

Bárvárh Gyula
felelős szerkesztő.

Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó

Megvételre kerestetik egy 600—800 hold területű első osztályu földekből álló

Birtok

mely nyaralónak megfelel uri lak-
kal, egészséges vidéken vasuthoz közel,
jó közlekedési uttal, ajánlatok a birtok
rövid leírásával s az eladási ár meg-
jelölésével e lap kiadóhivatalához in-
tézendők.

Nemeske község előljárósága.706 sz.
1901**Hirdetmény,**

Közhírré tétetik, hogy bitangságban talált egy drb, 2 éves, 40 kor. becsült fehér göbe sertés **flyó évi június hó 19-ik napján délelőtti 9 órakor** a helybeli község háznál tartandó nyilvános árverésen, a legtöbbet ígérőnek, készpénz fizetés mellett, esetleg becsáron alul is, el fog adatni.

Kelt Nemeske, 1901. évi június hó 5-én.

(P. H.)

Pap József s. k.
községi biró.

1582 sz.
tkv. 1901.**Árverési hirdetményi kivonat.**

A szigetvári kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy id. Czeglédi András végrehajthatónak ifj. Czeglédi András végrehajtást szenvedő elleni 49 korona 60 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a szigetvári kir. járásbiróság) területén levő Zsibóhatárban fekvő a zsibóthi 570 sz. tjkvben A + alatt fel-625 hrsz. ingatlanra az árverést 922 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901. évi augusztus hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor** a kir. jbiróság tkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10%-t vagyis 92 korona 20 fil. készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvár, 1901. évi május hó 16. napján.

A szigetvári kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Vásárhelyi
kir. albiró.

4251 szám.
1901. vh.**Árverési hirdetmény.**

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbiróság 1901. évi V. 139/2 számú végzése következtében Dr. Kelemen Mózes pécsi lakos Váradi József vilányi czég javára Altstädter Cosil szigetvári czég ellen 146 K 16 fillér s jár. erejéig 1901. április hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1345 K becsült következő ingóságok u. m. szobabeli butorok, varrógép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbiróság 1901. évi V. 139/2 számú végzése folytán 146 K 16 fil. tőkekövetelés ennek 1901 évi január hó 1 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 58 K biróliag már megállapított költségek erejéig **alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközlésére 1901. évi június hó 14 napjának dél előtt 8 órája határidőül kitzetetik** és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1901. évi május hó 24.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

A cseri legelőből

kihasított és már régebben művelés alatt álló 3 hold szántóföld jutányos árért eladó.

Bővebb értesítést a kiadóhivatal ad.

**Hirdetéseket jutányos áron vesz fel
a Kiadóhivatal.**

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,
a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala
SZIGETVÁR, Zrinyi-tér 46. sz.

Elvállalja mindennemű nyomtatványok készítését

u. m.: Eljegyzési kártyák, bálai meghívók, névjegyek, gyász-
 jelentések, csinos kivitelben jutányos árért.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból

Nagy raktár irodai kereskedelmi, vonalzótt színes selyem és itató
 papirokból dus választék kereskedelmi és hiv. levél borítékokban,
 czégnyomással 1000 drb. 6—9 K-ig.

Üzleti zseb, jegyzőkönyv, másoló, képes emlékkönyvek jutányos áron kaphatók.

**Nagy raktár legujabb képes levelezőlapokból,
 drb. 2 fillértől 40 fillérig.**

Saját kiadása szigetvári látkép Aquarell drb. 12 f Turbéli kápolna (platinó) drb. 10 f

Nagy választék legujabb bőr díszműárúkból u. m. Szivartárczák, him-
 zéssel s annélkül, Visitier dohány és pénzes tárczák, Szivarkatartók Könyv-
 tartó vásznak, szijak, ebvezető és nyakszijak, kutya ostorok.

Kitünő minőségű hegedű hurok és kellékek.

Képeknek díszes keretbe helyezése jutányos áron
 eszközöltetik.

Raktáron sétabotok kezelő és inggombok nyakkendőjük

legujabb divat szerint.

Nagyraktár-Szivarka hüvelyekből.